

- Tại công vào có một khuông hình lồng kính tờ báo địa-phường 1925 đăng tin tìm được Mystery Spot này.
- Người hướng-dân giải-thích là tại "sức hút của quả đất sai lệch (?)" nên mới có trạng-thái đó và nếu ta ở đây đó k giờ, thì không còn trạng-thái đó nữa.
- CHỦ VIỆT CHO NGƯỜI RHADÉ? Nhà cổ-đạo Alexandre de Rhodes đã phát-minh ra cách viết chủ Viet-Nam bằng mầu-tự La-Tinh, đã làm nở mắt không ít đạo Thiên-Chúa tại xứ ta. Một Ai-Hữu Công-Chánh ở Banmethuot đã phát minh cách viết tiếng Rhadé bằng mầu-tự La-Tinh và đã được Bộ Quốc-Gia Giáo-Dục chấp nhận để dùng.
Bạn này hiện ở Mỹ, tôi có viết thư hỏi, không được hồi-âm nên vẫn còn thắc mắc.

~~--- iêu lâm Quốc~~ D. NEWARK

Lời nói đâu : Nhân viên sở tôi thật là tạp-chủng; lúc rảnh rỗi thường kể nhau nghe chuyện tiêu-lâm của xứ mình. Góp nhặt xin kể lại sau đây.

- TIÊU-LÂM MỸ-TÂY-CỘ.

Trên đường xuống địa-ngục, ma mới pháp-phòng lo sợ hình phạt mà chúa sẽ dành cho mình.

Đến nơi thấy mấy tên "ma cũ" ngồi trên băng đá tay trái cầm chai rượu, tay phải ôm một mu đàn-bà trống treo nón ná. Ma mới ta khoái quá lại gằn hỏi : "Hình phạt của chúa như vậy thì sướng quá rồi !". Ma cũ đáp : "Sướng cái nỗi gì cha nói đi ! chai rượu dưới đất có 2 lô tò bò còn mu này dưới đất lại không có lô nào."

- TIÊU-LÂM MỸ.

FRED to với cha là mình ý định lập gia-dinh. Ông Cu mừng lắm : "Được lắm ! May mắn rồi, lo lập gia-dinh để làm ăn là phải ! Vậy chờ ai sẽ là con dâu quý của Ba ?"

FRED cho biết là Maria ở đầu làng. Ông Cu giật mình bảo : "Không được đâu, người nào khác cũng được cả nhưng đặc-biệt con nhỏ đó thì không được ! Nó là em con đó ! Lúc Ba còn nhỏ, ba khỏe-mạnh như con bầy giò mà mẹ may thi đau yếu luôn. Ba nói ít chắc là con hiếu nhiều. Nhớ là đúng nói lại mẹ may nó buồn".

Fred buồn lắm nhưng thời-gian là lieu thuộc quên. Ba tháng sau chàng ta đề nghị một cô khác tên là Liz cũng đã gán đó. Rồi cũng lại là em của chàng ta. Sau tháng sau Fred lại đề-nghi một cô khác nữa, hỏi tới rồi cũng lại là em ruột.

Túc quá, Fred tâm tình với mẹ :

"Con phải lên tinh lồn để làm ăn mới mong có vợ được. Ở đây làng-mạc nhỏ qua, đưa nào cũng là em gái con hết thì làm sao có vợ."

Bà Cu tức qua nói :

"May cưới con Maria, con Liz, con Jane, con nào cũng được hết vì may đâu phải là con của Ông ?".

- TIÊU-LÂM ĐÔNG-ÂU.

Buổi lê cuối cùng tại nhà thờ ở một làng hẻo lánh, Cha Xứ nói : "Ngày mai ta đi khỏi làng này không một mây mai luyến-tiếc. 25 năm làm cha-xứ chùa thay một làng nào mà dân-tình tệ-mat như ở đây. Thi-dụ như hôm qua đây, ta đi dạo trên con đường làng thấy một bụi cây rung-rinh, ta lại gần xem, các người có biết ta thấy gì không ? Ta thấy "chàng và nàng !" Ta cũng ráo cho đỡ lâ sú thường, tình của con người, ta đi tiếp, lại một bụi cây khác rung-rinh. Không thể tưởng-tưởng được ! Ta thấy "nàng và nàng"; đi chút nữa, trong bụi cây khác lại "chàng và chàng". Thủ hối làm sao hỏng-phuộc có thể đèn với một làng đây tôi lối như vậy được ?".

Xong buổi lê, một đứa nhỏ độ 13 tuổi lên xin gặp riêng Cha để xưng tội. Cha-Xứ mừng quá nói : "Con là người đầu tiên và độc phát xin xưng tội tại làng này, con át hanh là một người tốt. Tôi gì cũng có thể tha thứ nếu được xưng lên."

Đứa trẻ đáp : "Nếu hôm qua Cha tiếp-tục đi nữa chắc là Cha sẽ thấy "Con và con

- TIÊU-LÂM PHÁP.

Năm đó Mini jupe mới được phát-minh. Già trẻ bé lớn ai cũng đua nhau mặc. Một bà-giá mặc mini jupe bị cảnh-sát bắt về bớp.

- Cảnh-sát trưởng : Bà phải đóng tiền phạt về tội công-xúc tu-xi.

- Bà già : Bộ có luật nào cấm người già mặc mini jupe hay sao mà Ông phạt tôi?

- Cảnh-sát trưởng : Không có luật gì cả nhưng trường-hợp của bà là phải bị phạt và.

Lời qua tiếng lại vòng vo không đi đến đâu, tức quá vì cảnh-sát trưởng nói huych toet ra :

- Coi nè, bà già quá, vú bà xé xuống lời ra khỏi mini jupe không công-xúc tu-xi chờ còn là gì?

Thế là bà ta chịu thua, đóng tiền phạt.

- TIÊU-LÂM VIỆT.

Đêm da khuya, nhà nhà đều đóng cửa.

Mu-tú-ba đang định lén giuong ngủ thì nghe ngoài cửa có người gõ rất mạnh và rất gấp.

Mở cửa ra thấy một phê-binh cút hết hai tay. Biết là kẻ không tiền, mu ta bức doc :

"Tàn-phê như vậy thì lấy gì làm ăn mà còn vác mặt đến đây?"

Chàng phê-binh lè-phep đáp ; "Thế thi hỏi nay tôi gõ cửa nhà bà bằng cái gì ? ? ?".

TIÊU-LÂM BẮC-AU :

Năm đó, Cha-Xú A đến nhà Cha-Xú B nghỉ hè. Nhãm lúc ấy Cha-Xú B lại có việc phải xuất-ngoại nên Cha-Xú A phải ở nhà một mình. Trước khi đi, Cha-Xú B dặn bạn đi giới thiệu nhà mình :

"Đây là phòng ngủ của tôi, đây là phòng khách, phòng ăn bếp ... đây là phòng ngủ của chi bếp. Ban có thể ở nhà xu-dung mọi tiên-nghi như của mình. Trong thời-gian tôi vắng nhà, chi Bép sẽ vé nhà ba má chi ở laing kẽ bên."

Cha-Xú A nhìn thấy chi bếp quá đẹp, tiếc thâm rắng mình phải tự nấu lấy cớm mà ăn. Âu cũng là số kiếp của kẽ tu-hanh.

Sau thời-gian nghỉ hè, Cha Xú A vé nhà mình, Cha-Xú B đi ngoại-quốc vé, chi bếp trở lại làm việc. Vé nhà, Cha-Xú B thấy đồ-dạc vẫn nguyên vẹn, không món nào hú bé, mất mát chỉ có một đồng-hồ đúng dựa tưởng (grand father's clock) không cánh mà bay. Ông không nghĩ được tại sao đồng-hồ này lại mất đi vì nó lớn như một cái tu?

Ông và chi bếp tìm cả tuần vẫn không ra. Sau cùng Ông viết thư hỏi thăm Cha Xú A về thời-gian nghỉ hè tại nhà mình có vui không và sau đó hỏi vé cái đồng-hồ. Cha-Xú A trả lời thu nhứ sau : "Thời-gian nghỉ hè tại nhà bạn thật hoàn-toàn. Vé cái đồng-hồ, tôi để nó trên giuong chi bếp và đã lấy drap phủ lên."

- TIÊU-LÂM PHI-LUẬT-TÂN.

Lang trên cỏ cũ già sồng sung túc nhô một con heo nọc chuyên phủ heo cái quanh vùng đê lầy tiền.

Chanh-quyện dia-phuông muôn cai-thiên đổi sòng dàn lang bên mua heo này về hộp-tắc-xá cho phu miến phi.

Heo ta vé hộp-tắc-xá được vài ngày thì không chịu hộp-tắc nữa. Hộp-tắc-xá thay vây, tra lại cù già. Vé nhà cũ già heo lại tiếp tục phủ diêu-hoa. Hộp-tắc-xá đổi lại thì heo lại không chịu hộp-tắc.

Sau vài lần như vậy, chinh-quyện đành chịu thua. Một đại-diện chinh-quyện được cù đèn hỏi bí-quyết thi cù bao :

"Rất là đê hiếu : Khi nó làm với tôi, nó là tư-chúc nên phải làm việc hết mình: lao tú luồng lời mà ! Khi nó vé với qui ông nó là công-chúc rồi thi làm chi cho nó tôn tho !"

(Heo thu được tiền cùn người thi phải chi tiền; thật bất công của tạo-hoa.)